

Cesta kroz polja

Došao sam kući s putovanja. Nije me bilo samo desetak dana kod kuće, a u grudima sam osjećao kako me uhvatila nostalgija za mojim zavičajem. Za mojom ravnom Slavonijom.

Jutro je. Budi me sunce koje se s prvim zrakama ušuljalo u moju sobu. S tatom odlazim u obilazak naših polja. Oh, tako mi je nedostajao naš traktor i sve vezano za naš dom! Vozimo se već dobro poznatom cestom koja vodi pored žitnih polja. Žito, okupano jutarnjom rosom poput suza radosnica na laganom povjetarcu, kao da se klanja. Ma to se meni raduje i pozdravlja me!

Nama već tako poznata cesta vodi nas dalje, a pored nje je kanal okićen šarenilom poljskog cvijeća. U kanalu šaš šuška i maše kao da me pita gdje sam bio ovih dana?! Kako prolazimo putem, tako žabe skakuću u vodi i krekeću. Tu i tamo u prolazu izleti iz kanala fazan i tako frkne da se i sam na trenutak trgnem.

„Da, da, pozdravljam i ja vas! I vi ste meni nedostajali!“ radosno pomislim.

Cestom kroz polja došli smo do suncokreta, a on kao i uvijek ponosno drži svoje glave okrenute prema suncu dok upija svaku sunčevu zraku. Naš traktor lagano vozi dalje tom poznatom cestom kroz polja. Dolazimo do kukuruza koji ponosno stoji kao da se visinom hvali da je baš on na svim poljima glavni. Poredan je u duge redove koji nemaju kraja. I oni kao da me pitaju gdje sam bio ovih dana?! Pa dok im vjetrić maše njihove duge listove, kao da me žele zagrliti i poželjeti mi dobrodošlicu.

„Bože, kako sam sretan! Srce mi igra u grudima! Tako volim ova naša polja, tako volim ovu našu ravnicu - našu Slavoniju! Ne bih je mijenjao ni za sva mora svijeta! Ovo je moje more, more žitnih polja, more žita, kukuruza, suncokreta, soje, šećerne repe...“

Cestom kroz polja vraćamo se kući, a ja se divim svakoj ptici, cvrčku, cvjetnom pupoljku u travi. Onda shvatih - ponosan sam što sam Slavonac u duši!

Lovro Šimunić, 6. r.

OSMICA

ŠKOLSKI DIGITALNI LIST UČENIKA I UČITELJA

<http://osmica-os-ikozarac-nijemci.weebly.com/>

PETAK, 6. VELJAČE 2015.

PREDLOŽENI ZA DRŽAVNO

Dana 3. veljače 2015. godine u Osnovnoj školi u Lovasu Županijsko prosudbeno povjerenstvo smotre LiDraNo 2015. odabralo je najbolje radove literarnoga i novinarskoga izraza učenika osnovnih i srednjih škola te ih predložilo državnom povjerenstvu na sljedeću razinu prosudbe.

U kategoriji *Literarni radovi – osnovne škole* predloženo je literarni rad *Cesta kroz polja* Lovre Šimunića, učenik 6. b razreda.

U kategoriji *Školski listovi – osnovne škole* predloženo je školski digitalni list *Osmica*. *Osmicu* predstavlja glavna urednica Katarina Đurašević, učenica 8. a razreda.

Županijsko prosudbeno povjerenstvo smotre LiDraNo 2015. zahvalilo se svim učenicima i mentorima na sudjelovanju i poželjelo im mnogo uspjeha u daljnjem radu i stvaralaštvu.

Tonka Đurić, učiteljica hrvatskog jezika

Dan sjećanja na holokaust

Tijekom veljače učenici 8. razreda na satima povijesti detaljno uče o događajima iz 2. svjetskog rata, a na satima hrvatskog jezika gledaju film *Život je lijep* i čitaju *Dnevnik Ane Frank*. Članovi literarne i novinarske skupine su 27. siječnja 2015. obilježili Dan sjećanja na holokaust.

Ako se pitate što je holokaust, holokaust je masovno istrebljenje Židova u koncentracijskim logorima za vrijeme nacizma. Prema istraživanjima, istrijebljeno je oko 6 milijuna Židova.

Povodom Dana sjećanja na holokaust učenici su izradili leptire koji predstavljaju djecu koja su poginula za vrijeme Drugog svjetskog rata. Stradalo je oko 1 500 000 djece. Samo u logoru Terezin je bilo zarobljeno 15 000 djece, od čega je njih samo 150 preživjelo. Iz logora Terezin ostali su sačuvani crteži i pjesme. Najpoznatija je pjesma "Nikad nisam vidio još jednog leptira" Pavla Friedmana. Upravo je ta pjesma potaknula mnoge ljude i djecu da izrađuju leptire u znak sjećanja na svu djecu stradalu u Drugom svjetskom ratu.

Katarina Đurašević, 8. a

